

Recipe decem grammata adipis suilli. Neem 10 gram reuzel. Goos leerde avond na avond een aantal in het latijn geschreven recepten van buiten voor het tentamen farmacie. Ik lag in bed en sliep erbij in. Als ik op vakantie thuis was, moesten we een slaapkamer delen onder het schuine rieten dak van ons ouderlijk huis. Goos speelde gitaar, Spaanse wijzen. Andrès Segovia was het boegbeeld van de gitaarspelers. Ik lag op bed en sliep erbij in. Ik hoorde de melodieën nog.

Ik was veel weg van huis. Goos was veel weg van huis. En ook als hij thuis was, was hij als het ware in de verte. Daarom is het moeilijk om ook namens mijn zussen te spreken die hem immers veel langer en van veel dichterbij hebben meegemaakt. Voor mij was hij vooral de echte grote broer die alles beter wist en kon, die zijn weg al had uitgestippeld, school ging op prestigieuze colleges, allerlei muziekinstrumenten bespeelde, elk voorhanden bordspel, elk kaartspel met genoeg en vaardigheid beoefende. Als verkenners maakte hij pionierswerk van touw; hij maakte mierennesten van gips, hield hagedissen en hazelwormen die hij voerde met door hem zelf gekweekte meelwormen. Hij deed aan housnijwerk, prepareerde schedels van vogels en vissen. Maar verbouwde later ook met succes zijn eigen groenten en bloemen. Ik denk nog aan de bloemenzee in de achtertuin van de directeurswoning in Vught. Altijd met iets bezig. Hij had ook in een tweede of derde leven een goede ondernemer of zakenman kunnen worden, een dito ambachtsman en zeker ook een goeie boer.

Indrukwekkend was zijn manier op met tijd te woekeren, alles uit een dag te halen met zijn hoofd en met zijn handen. Naar die handen heb ik lang gekeken toen hij daar weerloos en buiten bewustzijn in het Jeroen Bosch Ziekenhuis lag te sterven. Ik weet niet waarom. Hij koos binnen het medische spectrum die discipline waarin de verwarde, verworpen, verkommerde, beperkte, ontspoorde medemens centraal staat. Wat zou zijn vader - zelf directeur van sociale zaken in Laren - daar trots op zijn geweest. Daar koesterde en ontfermde hij zich over een weerloosheid die hem zelf op het eerste gezicht vreemd leek te zijn. In die bewogenheid vonden Joke en Goos elkaar op een speciale manier. Goos heeft een prachtig en rijk geschakeerd leven gehad, hij heeft voor velen iets betekend. Hij leeft voort in kinderen, kleinkinderen, achterkleinkinderen en in vele publicaties. Hij vond het goed zo. Goos, wij, Wil, Johanna, Corrie, Nita en ik, de laatsten van het ouderlijk gezin, zullen je heel erg missen. Je was een goede broer.

Tijdens de begrafenis van onze vader - vandaag op de dag af 63 jaar geleden - kreeg ik ineens last van flinke steken in mijn zij en ademgebrek. Ik vond het genant om uitgerekend tijdens die begrafenis zelf met een klacht of pijntje te voorschijn te komen. Een week later lag ik langzaam te sterven in het gasthuis in Gemert. Zodra je van zus Wil hoorde wat er met me aan de hand was, stapte je ondanks het late uur in de auto en reed naar Gemert en nam daar de regie over. Aan jouw medisch inzicht en doortastendheid, is het te danken dat ik hier sta. Daarvoor, Goos, nog eens mijn hartelijke dank.